

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

Υπερπαδαμηδους απολογία. Capvt XVIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

Gorgias Leontinus.
CAPVT XVII.

Cicero in
Bruto 3. 21.

De his Phi-
lostr. in so-
phisticis 1. 1.

Postquam intellectum est quantum vim haberet accurata, & quodam modo facta oratio, tum etiam magistri dicendi subito extiterunt, Leontinus Gorgias, Thrasymachus Chalecedonius, Protagoras Abderites, Prodicus Chius, Hippasus Elæus, in honore magno fuerunt, alijsque multi, temporibus iisdem docere se profitebantur, arrogantibus sane verbis, quemadmodum causa inferior (ita enim loquebantur) fieri superior posset: sed inter ceteros præstatur Gorgias, cui tantus honos habitus est a tota Grecia, solum ut ex omnibus, Delphis non inaurata statua, sed aurea statueretur. Primus ausus est in conuentu poscere quaestionem, id est, libere dicere, quæ de re, quis vellet audire. Tum con-surgens inter medios, longè aliter, quam Homericus Ulysses effundebat *ἔπειτα νηράδ' ὄσιν ἄοικόντα γεμερήσιμ*. Et numerus quidem erat liberiore fluens licentia, & genus orationis insigne, fluens, pictum, expositum, omni lepore affluens, & (quod mireris) in hac amœnitate neruosum. Ego illustrissimi ingenij fragmentum hic subijciam, & latinitate donabo.

ΥΠΕΡ ΠΑΔΑΜΗΔΟΥΣ
ἀπολογία.
CAPVT XVIII.

Ημὲν κατηγορία, καὶ ἡ ἀπολογία κρίσις οὐ περὶ θανάτου γίνεται. θάνατον μὲν γὰρ ἢ φύσις φανερὰ τῆ ψυχῶ πάντων καταψήφισατο τῶ θεῶν ἥσπερ ἡμέρα ἐγένετο. περὶ τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς ἀμύνης ὁ κίνδυνός ἐστι σ. τερά με χρὴ δίκαιως ἀποθάνειν ἢ μὲν ὄνθ' ἄν μὲ γένοιτο καὶ τῆς ἀσπίσης ἀπίστας βλαψίας ἀποθάνειν.

Et cætera, quæ quia longiora sunt, lubens omitto, sensus tamen latinitate complectar. Nō est quidem in hoc iudicio de morte tantum ferenda sententiæ, mortem enim omnibus natura proposuit, & nascentes suo calculo dannavit. Verum quod longè grauius est, de honore vel dedecore periclitor, ut, um scilicet innocens moriar, an grauiissimo dedecore, ob turpissimam causam affectus, violèta morte propestantem spiritum excuriã. Quæ duæ res, cum in causa sint, vnam vos, alterã ego in ma-

nibus habeo: Innocentia mea scilicet sum Domini, vos violentia præstare possunt, ut sim innocens, ut fraude circumuentus non perimam, facta non passim si meus igitur accusator Ulysses, cum ceris sciret Græciam a me barbaris proditam, huius accusationis consilium suscepit: Næ vit optimus est qui patriam, parentes, & totam Græciam, vnus nocentis supplicio liberare cõ-tendit: si verò inuidia, fraude, maleficio, hanc in me consiluit accusationem, omninò deterrimus est. Vnde igitur primum ordiar, vnde defensionis meæ sumam initium? Causa enim improuisa, stupore mentem confundit, stupor verò, quod necesse est, inopiam afferret orationis, nisi in veritate, & necessitate perugiu haberem doctoribus periculosis magis, quàm copiosis. Quod igitur non certa de causa accusator me deferat, ceris scio; nullius enim mihi conficius sum sceleris, & vnde quis, quod minime factum, ne cogitatum quidem est resciri non video. Quod si ita rem se habere existimãs, accusationem aggressus est, primum ego duabus eum validissimis rationibus conuincam: neque enim, si voluissim, rem patriam potuissim, neque si potuissim, voluissim. Primum enim, proditoris initium aliquid fieri oportuit, & id per colloquium: futurarum enim actionum index est oratio, quo pacto autem colloquium esset inter nos sine congressu: qui verò congressus esse potuit, cum nec ego ad illum venerim, nec ipse quenquam ad me miserit, nec literæ sine tabellario ylo à nobis, vltro, citroque in ita potuerint. Sed si sine congressu, si sine etiam inter nos mutuum colloquium: quid deinde collocutus est Græcus: cum ba. baro? quomodo dicens, & audiens, an solus cum solo: sed nullum est nobis linguæ commercium: atqui factum est per interpretem? iam tertium nobis status indicem, eorum, quæ maxime occulta esse oportebat: sed esto, factum fuerit, quod tamè est infectum, fidem dare, & accipere vicissim nos oportuit: & quamquam ista fides iusturandum dices: quis mihi proditori, vel iurato credidisset? at obliides dati, qui? fratrem vnum habeo, præterea neminem, &c. Genium habet hæc oratio: spirat enim cum neruis atiquid ratiarum, & tota est acris, florida, volubilis, v. non modo persuadere, sed cum aucupio delectationis mouere possit.

Græ.